

Ocena osiągnięć naukowych, dydaktycznych i organizacyjnych dr Małgorzaty Wójcik w postępowaniu o nadanie stopnia doktora habilitowanego w dziedzinie nauk medycznych i nauk o zdrowiu, w dyscyplinie nauki o kulturze fizycznej.

Formalną podstawę sporządzenia oceny dorobku Dr Małgorzaty Wójcik stanowi Uchwała nr 18 Senatu Akademii Wychowania Fizycznego im. Eugeniusza Piaseckiego z dnia 19 listopada 2024 r. w sprawie powołania komisji habilitacyjnej w postępowaniu o nadanie Pani dr Małgorzacie Wójcik stopnia doktora habilitowanego w dziedzinie nauk medycznych i nauk o zdrowiu w dyscyplinie nauki o kulturze fizycznej i powierzeniu mi zaszczytnej funkcji recenzenta w przedmiotowym postępowaniu.

1. Charakterystyka Kandydatki

Pani Małgorzata Wójcik w 1997 r. ukończyła Medyczne Studium Zawodowe w Poznaniu na kierunku fizjoterapia, a w 2000 r. uzyska tytuł magistra rehabilitacji ruchowej w Wydziale Wychowania Fizycznego Akademii Wychowania Fizycznego im. Eugeniusza Piaseckiego w Poznaniu. Decyzją Rady Wydziału Wychowania Fizycznego Akademii Wychowania Fizycznego w Poznaniu z dnia 13.11.2007 r. Pani Małgorzata Wójcik uzyskała stopień doktora nauk o kulturze fizycznej. Tytuł rozprawy doktorskiej „Ocena profilu lipidowego i insulinooporności u kobiet z nadwagą i otyłością”. Promotorem pracy był Pan prof. dr hab. med. Tadeusz Rychlewski.

Pani Małgorzata Wójcik uzyskała w 2004 r. kwalifikacje instruktora rekreacji ruchowej, specjalność hipoterapia. W 2023 r. ukończyła w Uniwersytecie Medycznym w Łodzi studia podyplomowe „Elementy metodologii badań empirycznych w medycynie i zastosowania statystyki w badaniach biomedycznych”.

Pracę w jednostkach naukowych Doktor Małgorzata Wójcik rozpoczęła w 2008 r. na stanowisku starszego wykładowcy, a później od 2017 r. adiunkta w Zakładzie Fizjoterapii Instytutu Ochrony Zdrowia w Państwowej Wyższej Szkole Zawodowej im. Stanisława Staszica w Pile (Państwowa Uczelnia Stanisława Staszica w Pile). W latach 2020 — 2022 Pani Doktor pracowała na stanowisku adiunkta w Instytucie Nauk o Zdrowiu Państwowej Szkole Wyższej im. Hipolita Cegielskiego w Gnieźnie (Państwowa Szkoła Wyższa w Gnieźnie). W 2022 r. rozpoczęła pracę jako adiunkt w Zakładzie Fizjoterapii Zamiejscowego Wydziału Kultury Fizycznej w Gorzowie Wielkopolskim Akademii Wychowania Fizycznego im. Eugeniusza Piaseckiego w Poznaniu, gdzie pracuje nadal.

Kandydatka uzyskała tytuł specjalisty w dziedzinie fizjoterapii nadany przez Centrum Egzaminów Medycznych w Łodzi, 2022 r.

Nie przedstawiono doświadczenia zawodowego.

2. Ocena dorobku naukowego Kandydatki

2.1 Publikacje naukowe

Kandydatka doktor Małgorzata Wójcik jest autorem łącznie 61 publikacji naukowych. W okresie od 2013 r. do 2023 r. opublikowała 22 rozdziały w monografiach naukowych. Po uzyskaniu stopnia doktora Kandydatka opublikowała 39 artykułów w tym 4 artykuły ujęte w cyklu stanowiącym osiągnięcie naukowe. Wskaźnik wpływu opublikowanych prac wynosi łącznie $IF=64,373$ i 2936 punkty MNiSW. Dorobek naukowy bez publikacji wskazanych do wniosku wynosi 2696 pkt. MNiSW a wskaźnik wpływu $IF=54,869$. Liczba cytowani publikacji Doktor Małgorzaty Wójcik wynosi 76 i 52 bez autocytowań (Web of Science Core Collection). Index Hirscha wynosi 5 (Web of Science Core Collection). W znaczącej części opublikowanych prac Kandydatka jest pierwszym lub ostatnim autorem, co potwierdza znaczący udział w badaniach i przygotowaniu publikacji. Słabszą stroną jest niska liczba cytowań co może wynikać z faktu, że trzy z czterech badań włączonych do cyklu prac były opublikowane w latach 2022-2023. Prace Kandydatki publikowane były w zagranicznych renomowanych czasopiśmie takich jak Journal of Men's Health, Scientific Reports, Behavioral Sciences, Frontiers in Public Health, Journal of Clinical Medicine, Biology.

2.2 Znaczące osiągnięcie naukowe Kandydatki

Jako osiągnięcie naukowe stanowiące podstawę ubiegania się o stopień naukowy, Pan doktor Małgorzata Wójcik przedstawiła cykl czterech powiązanych tematycznie artykułów naukowych pod wspólnym tytułem „Ocena wpływu technik fizjoterapeutycznych i osteopatycznych na autonomiczny układ nerwowy, poziom kortyzolu i kortykoliberyny oraz stabilność posturalną u młodych mężczyzn narażonych na stres”.

Prace włączone do cyklu posiadają sumaryczną wartość współczynnika IF wynoszącą 9,504 pkt., a wartość punktów MNiSW wynosi 240. W wszystkich ujętych w cyklu prac Habilitantka jest pierwszym autorem. Przy każdej z wymienionych w cyklu prac zawarto informację o udziale w procesie przygotowywania publikacji, który potwierdza istotne zaangażowanie w ich powstaniu na każdym etapie badań i publikacji.

Uważa się, że terapia cranio-sacralna (CST) jest nieinwazyjnym podejściem terapeutycznym, wykorzystującym delikatne techniki palpacji manualnej w celu uwolnienia ograniczeń powięziowych między czaszką, a kością krzyżową. W teorii craniosacralnej ograniczenia powięziowe w obrębie układu craniosacralnego prowadzą do nieprawidłowego, arytmicznego ruchu płynu mózgowo-rdzeniowego. Ten rytm craniosacralny można ocenić palpacyjnie i zmierzyć za pomocą encefalogramu, mielogramu i obrazowania metodą rezonansu magnetycznego.

Skuteczność CST była wykazywana w przypadku przewlekłych zespołów bólowych, ale dowody ograniczają się głównie do wyników badań obserwacyjnych i randomizowanych badań kontrolowanych o niskiej do umiarkowanej jakości metodologicznej.

W szeregu przeglądów systematycznych i metaanaliz ukazujących się od 1999 roku CST nie wykazała istotnego znaczenia, a ich autorzy sugerują ograniczoną skuteczność w terapii zespołów bólowych kręgosłupa, bólach głowy, fibromialgii, migrenach. Tylko jeden opublikowany w 2019 r. przegląd wskazał korzyści z CST w terapii bólu mięśniowo-szkieletowego.

Aby wskazać więc CST jako zalecaną praktykę w warunkach klinicznych, konieczne są przekonujące wyniki z badań prospektywnych z odpowiednią liczbą próbek przy niskim ryzyku błędu.

Habilitantka za cel swoich dociekań naukowych przyjęła ocenę wpływu CST na reakcje fizjologiczne wywołane stresem. Szczegółowym celem cyklu publikacji była ocena możliwości zastosowania CST jako sposobu na obniżenie reakcji na stres u osób wykonujących zawody powiązane z narażeniem na wysoki jego poziom. Punktami odniesienia przyjętymi do realizacji

postawionego celu były reakcje fizjologiczne na stres jak częstość skurczów serca, liczba oddechów, poziom hormonów oraz równowaga ciała.

W opinii recenzenta cel postawiony w cyklu prac mieści się w dziedzinie nauk medycznych i nauk o zdrowiu, dyscyplinie nauki o kulturze fizycznej, choć wątpliwość budzi stres jako obszar bliższy psychologii.

Publikacja pierwsza: Wójcik, M., Dziembowska, I., Izdebski, P., Żekanowska, E. (2019). Pilot randomized singleblind clinical trial, craniosacral therapy vs control on physiological reaction to math task in male athletes. *International Journal of Osteopathic Medicine*, 32:7-12. doi: 10.1016/j.ijosm.2019.04.007.

Celem pierwszego badania było uzyskanie odpowiedzi na pytanie czy CST wpływa na psychofizyczne reakcje na stres u młodych mężczyzn po wywołaniu reakcji stresowej. W badaniu uczestniczyło 22 młodych mężczyzn, piłkarzy, których losowo przydzielono do grupy badanej i grupy kontrolnej (placebo). Badanie podzielono na dwa etapy co umożliwiło na uzyskanie odpowiedzi o zmianie ocenianych parametrów przed i po zastosowaniu CST. Wyniki badania przy jego ograniczeniach takich jak mała grupa uczestników, brak oceny trwałości wyniku czy bardzo ogólnych kryteriach kwalifikacji są słabym dowodem na możliwość modulowania reakcją autonomicznego układu nerwowego na bodziec jakim jest CST.

Publikacja druga: Wójcik M., Siatkowski I., Żekanowska E. (2022). A proposal for the use of craniosacral therapy in firefighter cadets to decrease cortisol levels and improve postural stability. *Journal of Men's Health*, 18(6): 140. doi: 10.31083/j.jomh1806140.

Celem drugiego w cyklu badania było wykazanie czy CST wpływa na obniżenie poziomu kortyzolu oraz czy CST wpłynie na zmianę równowagi ciała. Rekrutowano z pośród 110 zdrowych mężczyzn, kadetów szkoły pożarnictwa. Kryteria kwalifikacji spełniło 60, a badanie ukończyło 57 uczestników. Uczestników przydzielono losowo do grupy eksperymentalnej i grupy kontrolnej. Grupa eksperymentalna utrzymała 5 sesji terapii CST, każda 20 minut, jeden raz w tygodniu. Grupa kontrolna otrzymała w tym samym schemacie terapię placebo. Po zakończeniu, w badaniu kontrolnym wykazano znaczący spadek poziomu kortyzolu w grupie eksperymentalnej po pięciu tygodniach CST w porównaniu z wartościami wyjściowymi. Nie zaobserwowano statystycznie istotnego obniżenia poziomu kortyzolu w grupie kontrolnej. Praca nie porównuje średniej zmiany pomiędzy grupami co mogłoby wskazać na rzeczywistą różnicę. W ocenie recenzenta brakuje również równoległej oceny

stresu w badanych grupach, bo tylko w ten sposób można odpowiedzieć czy CST doprowadził do klinicznie istotnej zmiany. Drugie pytanie badawcze dotyczyło wpływu terapii CST na równowagę ciała ocenianą za pomocą analizy stabilometrycznej. Nie wykazano zmiany w parametrach równowagi zarówno w grupie eksperymentalnej jak i grupie kontrolnej. W tak postawionym pytaniu brakuje tezy, że stres wpływa na zaburzenie równowagi ciała. Jeżeli tej zależności nie ma to wynik badania był przewidywalny. Uwaga nie jest krytyką. Jest docenieniem dociekliwości naukowej Kandydatki, poszukującej potwierdzenia lub odrzucenia hipotez.

Publikacja trzecia: Wójcik, M., Siatkowski, I. (2023). The effect of cranial techniques on the heart rate variability response to psychological stress test in firefighter cadets. *Scientific Reports*, 13:7780. doi: 10.1038/s41598-023-34093-z.

Braku równowagi w aktywności autonomicznego układu nerwowego wywołany przewlekłym stresem był obszarem badawczym trzeciej publikacji. Badanie była prospektywnym, randomizowanym badaniem klinicznym. Założono hipotezę, że terapia CST istotnie wpływa na parametry zmienności rytmu serca (powoduje ich obniżenie i/lub wzrost) u podchorążych szkoły pożarnictwa. W badaniu podobnie jak w drugiej publikacji uczestniczyli zakwalifikowani zgodnie z przyjętymi kryteriami kadeci szkoły pożarniczej. Uczestników losowo przydzielono do grupy eksperymentalnej (CST) i do grupy kontrolnej (placebo).

Wyniki badania wykazały, że zarówno w grupie eksperymentalnej jak i w grupie placebo po zakończeniu programu badawczego zaobserwowano istotne obniżenie ocenianych parametrów. Autorzy podsumowując wyniki, wykazali, że techniki CST mogą wywierać korzystny wpływ na zmienność rytmu serca, ale zarazem podkreślają że podobne wyniki uzyskano w grupie kontrolnej. To samo w sobie jest interesującym wynikiem, ale konieczne będą dalsze badania, aby odróżnić konkretne efekty techniki terapii craniosacralnej od mniej specyficznych efektów interakcji fizjoterapeuta pacjent. Autorzy stwierdzają, że terapia craniosacralna i dotyk mogą być niedrogim, nieinwazyjnym sposobem na obniżenie wartości HRV.

Publikacja czwarta: Wójcik, M., Bordoni, B., Siatkowski, I., Żekanowska, E. (2023). The Effect of Craniosacral Therapy on Blood Levels of Stress Hormones in Male Firefighter Cadets: A Randomized Clinical Trial. *Behavioral Sciences*, 13:914. doi: 10.3390/bs13110914.

Czwarta publikacja podobnie jak druga i trzecia poświęcona jest opisowi wyników badania z udziałem kadetów szkoły pożarnictwa. W tej publikacji Autorzy za cel przyjęli ocenę skuteczności terapii CST w redukcji stresu wyrażoną zmianą poziom kortyzolu i kortykotropinę

(CRH) w surowicy jako obiektywnych wskaźników aktywności osi podwzgórze-przysadka-nadnercza (HPA). Rekrutacja, uczestnicy, randomizacja i procedura badania była taka jak w wcześniej przedstawionych publikacjach.

Wyniki wskazują, że w grupie z terapią CST uzyskano obniżenie poziomu kortyzolu i podwyższenie kortykoliberyny. Zmiana była istotnie statystycznie wyższa w porównaniu do grupy kontrolnej. Autorzy wnioskuje, że terapia craniosacralna ma wpływ na redukcję hormonów stresu kortyzolu i CRH u zdrowych kadetów strażaków z badanej próby oraz że metoda może być skutecznym i nieinwazyjnym sposobem na redukcję stresu i poprawę jakości życia.

W opinii recenzenta, zaprezentowany cykl publikacji potwierdził bardzo dobrą znajomość problematyki badawczej Habilitantki, dociekliwość naukową, skrupulatność, umiejętność rozwiązywania poprawnie sformułowanych problemów badawczych. Kandydatka w świetle wyników dotychczasowych badań, których wyniki nie potwierdzają skuteczności terapii CST w leczeniu dysfunkcji narządu ruchu założyła bardzo ciekawy cel badawczy. Cel który dotyczy oddziaływania neurofizjologicznego terapii CST. Metoda terapeutyczna jest w zakresie kompetencji fizjoterapii, a zastosowanie jakie wskazuje Kandydatka odnosi się do stanów psychicznych, stresu jaki towarzyszy wielu obszarom życia i niesie za sobą negatywne skutki dla zdrowia.

Wyniki badań są istotnym uzupełnieniem stanu wiedzy, zarówno te które nie wykazały wpływu CST na obniżenie częstości skurczów serca jak i te które wykazały że terapia CST może wpływać na obniżenie poziomu kortyzolu. Wyniki badań według Habilitantki wskazują, że zastosowanie terapii czaszkowo-krzyżowej może być nieinwazyjnym i niefarmakologicznym sposobem na obniżenie poziomu stresu. W opinii recenzenta wyniki badania są jednymi z nielicznych dających odpowiedź w tym obszarze badawczym i niewątpliwie wymagają dalszych prac, które jak sądzę będą kontynuowane. Konieczne są badania, w większych grupach, grupach zróżnicowanych ze względu na wiek i płeć oraz rodzaje aktywności tak aby odróżnić konkretne efekty terapii craniosacralnej od mniej specyficznych efektów interakcji fizjoterapeuta pacjent lub środowisko pacjent. Uważam, że wnioski o zastosowaniu terapii czaszkowo-krzyżowej jako nieinwazyjnym i niefarmakologicznym sposobem na obniżenie poziomu stresu są zbyt wczesne. Leczenie, radzenie sobie z stresem to proces konfrontacji z problemem, planowanie rozwiązania problemu, dystansowanie się i wiele innych strategii wynikających i opierających się na psychologii. Metody jak CST mogą niewątpliwie w tym procesie być bardzo przydatne.

Habilitationka w publikacjach wskazanych do cyklu wykorzystała swój potencjał naukowy i doświadczenie praktyczne. W opinii recenzenta cele naukowe zdefiniowane przez Habilitationkę zostały osiągnięte w cyklu prac, a wyniki pracy naukowo-badawczej Pan Dr Małgorzaty Wójcik znacząco wpłynęły na rozwój dyscypliny nauki o kulturze fizycznej.

3. Pozostały dorobek naukowy Dr Małgorzaty Wójcik

Pierwsze z osiągnięć naukowych nie wchodzące do cyklu jest związane z fizjologią sportu. Kandydatka była członkiem zespołu badawczego realizującego projekt naukowy pt. „Ocena metabolizmu żelaza u sportowców”. Celem badań było określenie reakcje fizjologicznej na stres i wysiłek fizyczny związany z zawodowym uprawianiem sportu. W analizie porównawczej uczestniczyły siatkarki i kobiety nie uprawiające sportu. Oceniano poziom kortyzolu oraz reakcje na stres obrazowane częstością skurczów serca. Wyniki badania wskazują na wpływ intensywnego treningu na endokrynologiczną reakcję na stres oraz znaczenie uwzględnienia cyklu menstruacyjnego w badaniach nad stresem u kobiet.

Wyniki 2 publikacji wskazują, że intensywna aktywność fizyczna, podejmowana na początku sezonu treningowego, może stymulować produkcję erytropoetyny, co zwiększa uwalnianie erytoferronu. Wyższe stężenia erytropoetyny i erytoferronu obserwowane w grupie sportowców wskazują, że regularna, intensywna aktywność fizyczna może stymulować proces erytropoezy. Badanie poszerza wiedzę na temat regulacji hematopoezy w kontekście treningu i może mieć zastosowanie w optymalizacji programów treningowych.

Wyniki publikacji 3 sugerują że kofeina może zmniejszać biodostępność żelaza poprzez nasilenie stanu zapalnego. Może doprowadzić do funkcjonalnego niedoboru żelaza, zwłaszcza przy wysokim spożyciu napojów zawierających kofeinę. Na podstawie badania autorzy wnioskowali, że wysokie spożycie kofeiny może prowadzić do zahamowania biodostępności żelaza poprzez zwiększony stan zapalny. Stwierdzili ponadto, że aktywność fizyczna i umiarkowane spożycie alkoholu wydają się korzystne w redukcji odpowiedzi zapalnej, przynajmniej w odniesieniu do poziomów c-reaktywnego białka.

Wyniki opublikowano w trzech pracach których Impact Factor wynosi łącznie 11,358 oraz 240 punktów MNISW. Kandydatka w powyższych badaniach była ich współwykonawcą, współautorką koncepcji i metodologii badań, uczestniczyła w pozyskaniu i analizie danych oraz uczestniczyła w przygotowaniu publikacji.

Kolejny obszar badawczy przedstawiony przez Habilitationkę należy umieścić w fizjoterapii w ginekologii. Nurty tego obszaru to ocena skuteczności fizjoterapii w terapii pacjentek z

endometriozą oraz postępowanie fizjoterapeutyczne u kobiet z nietrzymaniem moczu z uwzględnieniem stabilności posturalnej, wzorca postawy, typu miednicy, jakości życia i aspektu seksualnego. Kandydatka podaje, że powyższe tematy są teoretyczną podstawą rozpoczętego projektu badawczego pt. „Powiązania funkcjonalne między stawami skroniowo-zuchwowymi a miednicą u kobiet z jednostkami ginekologicznymi (wypadaniem narządów rodnych i endometriozą)”. W ramach przeglądu opublikowano dziesięć prac poglądowych, których IF wynosił 19,575 a MNiSW 990. Publikacje przeglądowe przedstawiają stan wiedzy dotyczący zastosowania fizjoterapii, balneoklimatologii, podkreślając ważną rolę zastosowania terapii wisceralnej u kobiet w ciąży oraz w endometriozie, wypadaniu narządów i nietrzymaniu moczu.

Habilitationka informuje, że podczas realizacji projektu opracowała koncepcję i złożyła do Urzędu Patentowego wnioski o wzór użytkowy dotyczący urządzeń pomiarowych wykorzystywanych w badaniu „Powiązania funkcjonalne między stawami skroniowo-zuchwowymi a miednicą u kobiet z jednostkami ginekologicznymi (wypadaniem narządów rodnych i endometriozą).

Habilitationka ma w swoim dorobku naukowym wykazała udział w 4 zagranicznych, międzynarodowych konferencjach naukowych, 18 międzynarodowych konferencjach naukowych w Polsce oraz 32 ogólnopolskich sympozjach i kongresach.

Analiza bibliometryczna wskazuje na znaczący dorobek związany z publikacjami ze współczynnikiem wpływu Impact Factor. Stosunkowo niska liczba cytowań może wskazywać na niewielką rozpoznawalność Habilitationki w środowisku naukowym. Należy jednak podkreślić, że główne osiągnięcia naukowe zostały opublikowane w ciągu ostatnich dwóch lat od złożenia wniosku więc posiada on potencjał do znacznego wzrostu liczby cytowań. W opinii recenzenta, Habilitationka wykazuje się regularną aktywnością publikacyjną, koncentrującą się na problematyce wpływu metod fizjoterapii na reakcje organizmu wynikające z stresu, fizjologię wysiłku w sporcie oraz problematykę fizjoterapii w ginekologii.

Przedstawiony dorobek naukowy jest bardzo spójny, a cykl jednorodny tematycznie. W cyklu tematycznym cenne jest połączenie przez Habilitationkę wiedzy praktycznej z realizowanymi przez siebie badaniami w dyscyplinie nauki o kulturze fizycznej.

Mimo uwag, dostrzegam doświadczenie, wiedzę ekspercką i zaangażowanie Pani Doktor w realizację prac badawczych z obszaru rehabilitacji medycznej i fizjoterapii. Oceniam dorobek Pani Dr Małgorzaty Wójcik jako istotny wkład w dziedzinę nauk medycznych i nauk o zdrowiu.

4. Informacja o wykazywaniu się istotną aktywnością naukową albo artystyczną realizowaną w więcej niż jednej uczelni, instytucji naukowej lub instytucji kultury, w szczególności zagranicznej.

4.1 Współpraca międzynarodowa

Pani Dr Małgorzata Wójcik odbyła dwa miesięczne staże naukowe. W terminie od 1 marca do 31 marca Kandydatka odbyła staż naukowy w Catholic University in Ružomberok. W czasie stażu naukowego realizowano badania na temat Functional links between the temporomandibular joints and the pelvis in women with gynaecological entities (genital prolapse and endometriosis). Wyniki badań zostały opublikowane oraz przedstawione podczas międzynarodowej konferencji.

Staż naukowy w Katedrze Rehabilitacji Trzeciego Wydziału Lekarskiego na Uniwersytecie Karola w Pradze Kandydatka odbyła w terminie 3 kwietnia do 4 maja 2024 r. W czasie stażu realizowano badania w temacie pt. „A pilot controlled study of the effect of transcranial direct current stimulation (tDCS) on improving upper limb functional motor rehabilitation and cognitive rehabilitation outcomes in post-stroke patients”. Wyniki były przedstawione podczas dwóch konferencji międzynarodowych.

4.2 Współpraca krajowa realizowana w więcej niż jednej placówce naukowej

Brak informacji

5. Informacja o osiągnięciach dydaktycznych, organizacyjnych oraz popularyzujących naukę lub sztukę

5.1 Działalność dydaktyczna

Pani Dr Małgorzata Wójcik jest doświadczonym nauczycielem akademickim. Na kierunku fizjoterapia prowadziła zajęcia ze studentami studiów stacjonarnych i niestacjonarnych z przedmiotów: kinezyterapia, fizjoterapia w dysfunkcjach narządu ruchu, masaże, seminarium licencjackie, seminarium magisterskie, diagnostyka dla potrzeb fizjoterapii, metody specjalne, diagnostyka funkcjonalna w chorobach narządu ruchu, kliniczne podstawy fizjoterapii w pediatrii i neurologii dziecięcej, kliniczne podstawy fizjoterapii w neurologii i neurochirurgii, fizjoterapia w pediatrii, fizjoterapia kliniczna w wieku rozwojowym, programowanie rehabilitacji w chorobach wieku rozwojowego, fizjoterapia w ortopedii i traumatologii i medycynie sportowej, diagnostyka fizjoterapeutyczna w wieku rozwojowym, planowanie fizjoterapii w wieku rozwojowym. Prowadziła również zajęcia na

kierunku ratownictwo medyczne, kosmetologia czy pielęgniarstwo. Pani Dr Małgorzata Wójcik była promotorem 115 prac licencjackich i 27 magisterskich.

Od roku akademickiego 2021/2022 Kandydatka jest opiekunem naukowym Studenckiego Koła Naukowego Conocimiento działającego przy Zakładzie Fizjoterapii, Zamiejscowego Wydziału Kultury Fizycznej Akademii Wychowania Fizycznego im. Eugeniusza Piaseckiego w Poznaniu.

5.2 Pełnienie funkcji promotora pomocniczego w przewodach doktorskich

Pani Dr Małgorzata Wójcik pełniła funkcję promotora pomocniczego przy rozprawie doktorskiej mgr Edyty Wdowiak, tytuł rozprawy: Ocena wpływu treningu słuchowego na koncentrację uwagi u dzieci z nadwrażliwością słuchową z wybranymi schorzeniami genetycznymi i neurologicznymi.

5.3 Działalność popularyzatorska i organizacyjna Kandydata

Habilitantka aktywnie uczestniczyła w wydarzeniach popularyzatorskich. Prowadziła zajęcia na kursie podstawowym: „Zaburzenia statyki kobiecych narządów płciowych i nietrzymanie moczu” dla lekarzy specjalizujących się w ginekologii i położnictwie, prowadziła wykłady dla słuchaczy Uniwersytetu III wieku: „Kinezyterapia, medycyna fizykalna” oraz wykład dla nauczycieli Państwowej Szkoły Baletowej w Łodzi: „Trening funkcjonalny w balecie”.

5.4 Kierowanie międzynarodowymi i krajowymi projektami badawczymi oraz udział Habilitanta w projektach badawczych.

Kandydatka była wykonawcą w projektach badawczych realizowanych w uczelni i finansowanych z środków uczelni.

5.5 Wyróżnienia i odznaczenia.

Pani Dr Małgorzata Wójcik otrzymała brązowy Medal Komisji Edukacji Narodowej za szczególne zasługi dla oświaty i wychowania, 11.07.2012 Warszawa.

6. Podsumowanie

Na podstawie szczegółowej analizy przedstawionych do oceny osiągnięć naukowych, dydaktycznych i organizacyjnych, a także przygotowanej dokumentacji wynika, że Dr Małgorzata Wójcik posiada ugruntowany oraz twórczy dorobek, który istotnie ewaluował po uzyskaniu tytułu doktora. Oceniając dorobek naukowy dr Małgorzaty Wójcik pragnę podkreślić jego znaczenie poznawcze jak i praktyczne.

Podsumowując, przedstawiony przez Kandydatkę w postępowaniu habilitacyjnym cykl publikacji oraz inne dokonania naukowe, budzą pewne wątpliwości, jednak analizując całokształt osiągnięć, wieloletnią aktywność naukową, organizacyjną i popularyzatorską w opinii recenzenta są one wystarczające, do uzyskania stopnia naukowego doktora habilitowanego.

Biorąc pod uwagę przedstawioną mi do oceny dokumentację stwierdzam, że dr Małgorzata Wójcik jest badaczem, mającym dorobek poznawczy i aplikacyjny, pozwalający na uzyskanie stopnia naukowego doktora habilitowanego. Przedstawiona dokumentacja pozwala na wskazanie indywidualnych osiągnięć naukowych wnoszących wkład w rozwój dyscypliny nauki o kulturze fizycznej.

W opinii recenzenta, dr Małgorzata Wójcik spełnia warunki zawarte w ustawie z dnia 20 lipca 2018 r. Prawo o szkolnictwie wyższym i nauce (Dz. U. z 2018 r. poz. 1668 ze zm.). Składam wniosek do Senatu Akademii Wychowania Fizycznego im. Eugeniusza Piaseckiego w Poznaniu o dopuszczenie dr Małgorzaty Wójcik do dalszych etapów postępowania o nadanie stopnia doktora habilitowanego w dziedzinie nauk medycznych i nauk o zdrowiu w dyscyplinie nauki o kulturze fizycznej.

Henryk Danilowski